

lagt til kommunale myndigheder. For købstædernes vedkommende er i henhold til købstadbygningsloven og de kommunale bygningsvedtægter den almindelige ordning, at kommunalbestyrelsen — udover beslutninger om bygningsvedtægternes indhold — træffer afgørelser om ordning af vej- og afløbsforhold, og at den almindelige bygningsmyndighed i øvrigt er henlagt til en bygningskommission med blandet politisk-sagkyndig sammensætning. I København blev ved gennemførelsen af byggeloven af 1939 den hidtidige lignende ordning afløst af en ordning, der i hovedsagen går ud på, at magistraten udøver den almindelige bygningsmyndighed, at en sagkyndig bygningskommission træffer beslutning om en række særligt til dens afgørelse henlagte forhold, og at kommissionen i øvrigt er rådgivende for magistraten i principielle spørgsmål. For enkelte købstæder — Århus og Randers — samt for Gentofte er i nyere bygningsvedtægter truffet en ordning i lighed med Københavnsordningen, dog med kommunalbestyrelsen som almindelig bygningsmyndighed. For sognekommunernes vedkommende er i de kommunale bygningsreglementer normalt gennemført en bygningskommissionsordning, i princippet svarende til ordningen i købstæderne og med samme fordeling af de administrative beføjelser mellem kommunalbestyrelsen og bygningskommissionen som i købstæderne.

Lovforslaget opretholder princippet i den gældende lovgivning, at byggelovens lokale administration som et kommunalt anliggende varetages af kommunale myndigheder. Derimod foreslås — i overensstemmelse med udkastet — den bestående bygningskommissionsordning afløst af en ordning, hvorefter kommunalbestyrelsen udøver den almindelige bygningsmyndighed med bistand af et rådgivende bygningsråd med blandet politisk-sagkyndig sammensætning.

Forslaget om bygningsmyndighedens henlæggelse til kommunalbestyrelsen må ses i forbindelse med en almindelig udvikling i bygningslovgivningen. De ældre bygningslove tager hovedsagelig sigte på en regulering af den enkelte bebyggelse som en enhed og i forhold til dens umiddelbare omgivelser og indeholder hovedsagelig alene bestemmelser herom bestemt af konstruktive, brandmæssige og sundhedsmæssige hensyn. Forslaget tager i overensstemmelse med den stedfundne udvikling gennem nyere bygningsvedtægter sigte på en udvidet regulering af bebyggelserne i sammenhæng og som led i større helheder ud fra byplanmæssige hensyn. Bygningsmyndighedens henlæggelse til kommunalbestyrelsen har hensyn hertil

og tilsigter en samling af ansvaret for administrationen af byggeloven og byplanloven.

For sognekommunernes vedkommende er ordningen med en kommunal administration foreslået begrænset til umiddelbart at gælde de byplanpligtige kommuner, d. v. s. kommuner, der rummer samlet bebyggelse med mere end 1 000 indbyggere, medens det for andre sognekommuner er foreslået overladt til kommunalbestyrelsen, om kommunen ønsker at overtage bygningsmyndigheden.

Til at udøve den almindelige bygningsmyndighed i de sognekommuner, som ikke er pligtige og ikke selv ønsker at have en kommunal bygningsadministration, foreslås oprettet amtskommunale bygningsmyndigheder — amtsbygningsråd — der tillige skal afløse amterne som anke- og dispensationsmyndighed i sognekommunerne. Amtsbygningsrådene foreslås oprettet i nær tilknytning til amtsrådene og med en blandet politisk-sagkyndig sammensætning.

Udstykninger.

Bygningsmyndighedernes kontrol med byggeriet sikres i almindelighed gennem lovens krav om byggetilladelse og bygningsattest. I erkendelse af udstykningsens fundamentale betydning for den bebyggelsesmæssige udvikling indeholder forslaget nogle bestemmelser om kontrol med udstykninger, der har til formål at sikre, at bygningsmyndigheden overalt og i rette tid får indseende med denne udvikling. I udstykningsloven — nu lovekædet af 8. august 1958 — er bestemt, at andragender om udstykninger m. m. skal forelægges vedkommende kommunalbestyrelse til erklæring. Kontrollen med udstykninger er foreslået udvidet således, at i kommuner uden kommunal bygningsmyndighed skal andre udstykninger end udstykninger til selvstændigt jordbrug — landbrug, skovbrug og gartneri — af kommunalbestyrelsen forelægges amtsbygningsrådet til erklæring, og at der tillægges bygningsmyndigheden — henholdsvis kommunalbestyrelse eller amtsbygningsråd — beføjelse til at modsætte sig udstykninger, som vil komme i strid med en forsvarlig og hensigtsmæssig bebyggelsesmæssig udvikling.

Byggeri i landområder.

En stor del af lovens bestemmelser har udelukkende eller hovedsagelig hensyn til forholdene i købstæderne og de områder i sognekommunerne, som rummer bymæssige bebyggelser eller kan forventes inddraget under en bymæssig udvikling. Dette gælder i første række lovens bestemmelser om veje og om bebyggelsesregulering såvel i henseende til tæthed og højder og afstande som til